

Sprawa C-483/23**Streszczenie wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym zgodnie z art. 98 § 1 regulaminu postępowania przed Trybunałem Sprawiedliwości****Data wpływu:**

26 lipca 2023 r.

Oznaczenie sądu odsyłającego:

Tribunale amministrativo regionale per il Lazio (Włochy)

Data wydania postanowienia o wystąpieniu z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym:

11 kwietnia 2023 r.

Strona skarżąca:

A

B

C

D

T

Druga strona postępowania:

Ministero dell'Economia e delle Finanze

Comitato di Sicurezza Finanziaria

Agenzia del Demanio

Przedmiot postępowania głównego

Skarga administracyjna wniesiona przez spółki handlowe, które zostały przekazane do trustu, od decyzji organu administracji nakazującej zamrożenie udziałów i aktywów należących do tych spółek ze względu na to, że są one pośrednio związane z osobą, która ustanowiła trust, a która została włączona do

wykazu adresatów środków ograniczających przewidzianych w rozporządzeniu (UE) nr 269/2014.

Przedmiot i podstawa prawna odesłania prejudycjalnego

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym na podstawie art. 276 TFUE, dotyczący wykładni art. 2 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 269/2014 w sprawie środków ograniczających w odniesieniu do działań podważających integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażających, zmienionego rozporządzeniem (UE) nr 476/2014; w szczególności wykładnia pojęć „własności” [„przynależności”] aktywów przekazanych do trustu i „kontrolni” nad tymi aktywami w odniesieniu do osoby założyciela trustu.

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 2 [ust.] 1 rozporządzenia (UE) nr 269/2014 należy interpretować w ten sposób, że środek polegający na zamrożeniu może zostać przyjęty również w przypadku aktywów lub zasobów przekazanych do trustu przez założyciela wskazanego w załączniku I do tego rozporządzenia (osobę wskazaną lub wymienioną w wykazie), którego należy uznać za podmiot, do którego składnik aktywów lub zasoby należą?

2) [W] przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej: czy art. 2 [ust.] 1 rozporządzenia (UE) nr 269/2014 należy interpretować w ten sposób, że środek polegający na zamrożeniu może zostać przyjęty również w przypadku aktywów lub zasobów przekazanych do trustu przez założyciela wskazanego w załączniku I do tego rozporządzenia (osobę wskazaną lub wymienioną w wykazie), którego należy uznać za podmiot powiązany z osobą, do której składnik aktywów lub zasoby należą?

3) [W] przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej: czy art. 2 [ust.] 1 rozporządzenia (UE) nr 269/2014 należy interpretować w ten sposób, że środek polegający na zamrożeniu może zostać przyjęty również w przypadku aktywów lub zasobów przekazanych do trustu przez założyciela wskazanego w załączniku I do tego rozporządzenia (osobę wskazaną lub wymienioną w wykazie), którego należy uznać za podmiot kontrolujący składnik aktywów lub zasoby?

Powołane przepisy prawa międzynarodowego

Konwencja przyjęta w Hadze w dniu 1 lipca 1985 r. w sprawie prawa właściwego dla trustów i ich uznawalności. W szczególności:

Artykuł 2 ust. 1:

„Do celów niniejszej konwencji trust oznacza stosunki prawne nawiązane przez osobę będącą założycielem trustu – w drodze czynności między żyjącymi lub na

wypadek śmierci – jeżeli aktywa zostały oddane pod kontrolę powiernika w interesie beneficjenta lub w określonym celu”.

Artykuł 2 ust. 2:

„[...]”

- a) aktywa trustu stanowią odrębną masę i nie wchodzi w skład majątku powiernika;
- b) aktywa trustu są zarejestrowane na nazwisko powiernika lub innej osoby w imieniu powiernika;
- c) powiernik jest uprawniony i zobowiązany do administrowania, zarządzania lub rozporządzania aktywami zgodnie z postanowieniami trustu i zgodnie z przepisami szczególnymi wynikającymi z ustawy, a także do składania sprawozdań w związku z tym uprawnieniem i obowiązkiem”.

Artykuł 6 ust. 1:

„Trust podlega prawu wybranemu przez założyciela. [...]”.

Powołane przepisy prawa Unii

Decyzja Rady (WPZiB) 2022/337 z dnia 28 lutego 2022 r. zmieniająca decyzję 2014/145/WPZiB w sprawie środków ograniczających w związku z działaniami podważającymi integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażającymi.

Rozporządzenie Rady (UE) nr 269/2014 z dnia 17 marca 2014 r. w sprawie środków ograniczających w odniesieniu do działań podważających integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażających, zmienione rozporządzeniem Rady (UE) nr 476/2014 z dnia 12 maja 2014 r. i wykonane rozporządzeniem wykonawczym Rady (UE) 2022/336 z dnia 28 lutego 2022 r.

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniająca rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE.

Powołane przepisy prawa krajowego

Decreto legislativo 22 giugno 2007, n. 109 - Misure per prevenire, contrastare e reprimere il finanziamento del terrorismo e l'attività dei Paesi che minacciano la pace e la sicurezza internazionale, in attuazione della direttiva 2005/60/CE (dekret ustawodawczy nr 109 z dnia 22 czerwca 2007 r. w sprawie środków mających na

celu przeciwdziałanie finansowaniu terroryzmu oraz działalności państw zagrażających pokojowi i bezpieczeństwu międzynarodowemu, a także ich zwalczanie i eliminowanie, wdrażający dyrektywę 2005/60/WE): w szczególności art. 3 [utworzenie Comitato di Sicurezza Finanziaria (komitetu bezpieczeństwa finansowego), organu w ramach Ministero dell'Economia e delle Finanze (ministerstwa gospodarki i finansów), który przyjmuje środki polegające na zamrożeniu zarządzone przez Organizację Narodów Zjednoczonych, Unię Europejską oraz Ministro dell'economia e delle finanze (ministra gospodarki i finansów)] i art. 5 (zakaz transferu, wykorzystywania zamrożonych zasobów lub rozporządzania nimi oraz zakaz bezpośredniego lub pośredniego udostępniania środków lub zasobów gospodarczych wskazanym podmiotom lub przeznaczania ich na rzecz tych podmiotów).

Decreto legislativo 25 maggio 2017, n. 90 - Attuazione della direttiva (UE) 2015/849 e del regolamento (UE) n. 2015/847 riguardante i dati informativi che accompagnano i trasferimenti di fondi [dekret ustawodawczy nr 90 z dnia 25 maja 2017 r. wdrażający dyrektywę (UE) 2015/849 i rozporządzenie (UE) 2015/847 w sprawie informacji towarzyszących transferom środków pieniężnych]. W szczególności art. 2 ust. 1 nakłada na powierników trustów, które powstały w drodze czynności prawnej, obowiązek posiadania odpowiednich i aktualnych informacji o beneficjentach rzeczywistych trustu (założycielu, powierniku, sprawującym nadzór, beneficjencie oraz każdej osobie sprawującej rzeczywistą kontrolę nad aktywami przekazanymi do trustu).

Decreto legislativo 21 novembre 2007, n. 231 - Attuazione della direttiva 2005/60/CE nonché della direttiva 2006/70/CE che ne reca misure di esecuzione (dekret ustawodawczy nr 231 z dnia 21 listopada 2007 r. wdrażający dyrektywę 2005/60/WE oraz dyrektywę 2006/70/WE ustanawiającą środki wykonawcze do dyrektywy 2005/60/WE), zmieniony decreto legislativo (dekretem ustawodawczym) nr 90/2017.

Legge 16 ottobre 1989, n. 364 - Ratifica ed esecuzione della convenzione sulla legge applicabile ai trusts e sul loro riconoscimento, adottata a L'Aja il 1° luglio 1985 (ustawa nr 364 z dnia 16 października 1989 r. o ratyfikacji i wykonaniu Konwencji w sprawie prawa właściwego dla trustów i ich uznawalności, przyjętej w Hadze dnia 1 lipca 1985 r.), która dopuszcza we Włoszech możliwość korzystania z instrumentu, jakim jest trust.

Zwięzłe przedstawienie okoliczności faktycznych i postępowania głównego

- 1 Spółki skarżące B, A, C i D prowadzą działalność gospodarczą i są spółkami zależnymi należącymi w całości do spółki z siedzibą na Bermudach (zwaney dalej „spółką dominującą”), która z kolei jest przekazana do trustu (zwanego dalej „trustem”). Trust został utworzony przez osobę fizyczną (zwaną dalej „założycielem”) na podstawie aktu z dnia 18 lipca 2007 r., zmienionego w dniu 22 grudnia 2014 r., i podlega prawu Bermudów.

- 2 Trust przewiduje zarówno funkcję powiernika – którą to rolę odgrywa spółka T – którego zadaniem jest zarządzanie i administrowanie aktywami przekazanymi do trustu zgodnie z postanowieniami aktu założycielskiego oraz przeniesienie, po rozwiązaniu trustu lub zgodnie z nim, aktywów przekazanych beneficjentom, jak i funkcję sprawującego nadzór nad trustem, powierzoną osobie trzeciej będącej osobą fizyczną, której zadaniem jest zapewnienie prawidłowego wykonania planu przewidzianego w ramach trustu. Te organy zarządzające zmieniły się z biegiem czasu.
- 3 Pierwotnie założyciel był jednym z beneficjentów trustu wraz ze swoją siostrą i siostrzeńcem (wykluczonymi z trustu aktem z dnia 19 grudnia 2017 r.) oraz swoimi zstępnymi (obecnie nieistniejącymi), lecz został z niego wykluczony aktem z dnia 7 lutego 2022 r. Nie wydaje się, że założyciel może ponownie stać się jednym z beneficjentów, ani że przysługują mu uprawnienia w zakresie zarządzania aktywami przekazanymi do trustu lub korzystania z takich aktywów.
- 4 Decyzją (WPZiB) 2022/337 z dnia 28 lutego 2022 r. zmieniającą decyzję 2014/145/WPZiB oraz rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2022/336 z dnia 28 lutego 2022 r. wykonującym rozporządzenie (UE) nr 269/2014 Rada Unii Europejskiej włączyła założyciela do wykazu adresatów środków przewidzianych we wspomnianym wyżej rozporządzeniu Unii.
- 5 W związku z tym, decyzją doręczoną w dniu 16 marca 2022 r. przedstawicielowi prawnemu/członkowi zarządu spółek B, A, C i D Comitato di Sicurezza Finanziaria (komitet bezpieczeństwa finansowego) utworzony przy Ministero dell'Economia e delle Finanze (ministerstwie gospodarki i finansów), na podstawie rozporządzenia (UE) nr 269/2014 (art. 2) i decreto legislativo (dekretu ustawodawczego) nr 109/2007 (zwanego dalej „decreto legislativo nr 109/2007”), stwierdził, że udziały i aktywa należące do spółek B, A, C i D zostają „zamrożone” (decyzja ta jest zwana dalej „decyzją o zamrożeniu”), ponieważ „są one pośrednio związane z [założycielem]” jako beneficjentem rzeczywistym włączonym do wykazu zawartego w załączniku do rozporządzenia nr 269/2014, zmienionego rozporządzeniem wykonawczym nr 336/2022.
- 6 Skargą złożoną w dniu 11 maja 2022 r. spółki B, A, C i D oraz spółka T (powiernik) wniosły do sądu odsyłającego o stwierdzenie nieważności decyzji o zamrożeniu.

Główne argumenty stron w postępowaniu głównym

- 7 Zdaniem skarżących decyzja o zamrożeniu opiera się wyłącznie na art. 2 ust. 1 rozporządzenia nr 269/2014, który w następstwie zmiany wprowadzonej rozporządzeniem nr 476/2014 stanowi, że zamraża się wszystkie środki finansowe i zasoby gospodarcze będące własnością, pozostające w posiadaniu, w faktycznym władaniu lub pod kontrolą wymienionych w załączniku I osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów lub powiązanych z nimi osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów wymienionych w załączniku

I do tego rozporządzenia (zwanymi dalej „wskazanymi podmiotami”). Poprzez tę zmianę skreślono słowa „bezpośrednio lub pośrednio”¹ występujące po wyrażeniu „pozostające [...] w faktycznym władaniu lub pod kontrolą”; w związku z tym, zdaniem skarżących nie można uznać, że pośredni związek między aktywami a wskazanym podmiotem, ani też przypadki inne niż te, które zostały wyczerpująco wskazane w tym przepisie, a mianowicie własność, posiadanie, faktyczne władanie i kontrola, są istotne jako kryteria związku między zamrożonymi aktywami a wskazanymi podmiotami.

- 8 Skarżące utrzymują zatem, że decyzja o zamrożeniu jest niezgodna z prawem ze względu na to, iż jest ona całkowicie niezwiązana ze sferą wpływów wskazanego podmiotu, to znaczy założyciela. Poprzez przekazanie do trustu spółki kontrolującej skarżące majątek skarżących został rozdzielony od majątku założyciela, a po wykluczeniu założyciela z kręgu beneficjentów trustu majątek został przeniesiony na powiernika, to znaczy na spółkę T. Zdaniem skarżących, na mocy aktu założycielskiego i prawa właściwego nie ma zatem żadnego (bezpośredniego lub pośredniego) uprawnienia do zarządzania i kontroli, które przysługiwałoby założycielowi, który nie mógł już wywierać swojego wpływu.
- 9 Ministero dell’Economia e delle Finanze (ministerstwo gospodarki i finansów) utrzymuje, że decyzja jest w pełni zgodna z prawem, i twierdzi, że przekazanie do trustu, które nie wywołuje skutku przeniesienia, nie powoduje całkowitego zerwania związku między założycielem a aktywami i stosunkami przekazanymi do trustu, wśród których znajdują się aktywa i udziały skarżących B, A, C i D.
- 10 Na poparcie swojego argumentu Ministero dell’Economia e delle Finanze (ministerstwo gospodarki i finansów) powołuje się na dyrektywę 2015/849. Zgodnie z art. 3 pkt 6 lit. b) ppkt (i) tej dyrektywy w przypadku trustu założyciel jest jednym z „beneficjentów rzeczywistych”, to znaczy jedną z osób „będąc[ych] ostatecznymi właścicielami klienta lub sprawując[ych] kontrolę nad tym klientem lub osob[ą] fizyczną lub osob[ami] fizyczn[y]mi, w imieniu których przeprowadzana jest transakcja lub działalność”. Ministero dell’Economia e delle Finanze (ministerstwo gospodarki i finansów) zauważa ponadto, że chociaż obecnie założyciel nie jest już beneficjentem aktywów, to jednak aktywa mogłyby ponownie stać się własnością/znaleźć się w posiadaniu założyciela w przypadku braku ostatecznego przeniesienia aktywów na rzecz podmiotów wskazanych jako beneficjenci (np. w przypadku zrzeczenia się tych aktywów lub wcześniejszego rozwiązania trustu).

Zwięzłe przedstawienie uzasadnienia odesłania prejudycjalnego

- 11 Sąd odsyłający ma wątpliwości co do prawidłowej wykładni art. 2 ust. 1 rozporządzenia nr 269/2014, w szczególności co do konsekwencji i skutków tego uregulowania w przypadku zastosowania instrumentu, jakim jest trust, pozycji

¹ Słowa te nie występują w wersji polskiej [przyp. tłum.].

założyciela, w przypadku gdy nie jest on zarządzającym lub użytkownikiem przekazanych aktywów, nie pełni żadnej innej funkcji i nie jest beneficjentem końcowym.

- 12 Sąd odsyłający zmierza w istocie do ustalenia, czy aktywa, zasoby i stosunki przekazane do trustu można jednak uznać za „należące” do założyciela, mimo iż założyciel nie jest użytkownikiem przekazanych aktywów lub zarządzającym nimi, ani ich beneficjentem końcowym, lub za „należące” do podmiotu powiązanego z założycielem lub ostatecznie za będące „pod kontrolą” samego założyciela, co skutkuje możliwością zastosowania, w przypadku aktywów przekazanych do trustu przez wskazanego założyciela, środków polegających na zamrożeniu przewidzianych w art. 2 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 269/2014.
- 13 W odniesieniu do kryterium przynależności do założyciela sąd odsyłający wskazuje, że zgodnie z uznanym na arenie międzynarodowej schematem trustu i zgodnie z art. 2 ust. 2 lit. b) konwencji haskiej aktywa przekazane przez założyciela są imiennie zarejestrowane na nazwisko powiernika, który nimi administruje i zarządza na podstawie aktu założycielskiego i prawa właściwego. Powiernik staje się zatem uprawniony do rozporządzania składnikiem aktywów, co jest główną cechą prawa własności. To uprawnienie do rozporządzania nie jest jednak przeniesione na niego w pełni, ponieważ jest ono ograniczone koniecznością przestrzegania ograniczeń wynikających z aktu założycielskiego i przeniesienia składnika aktywów na beneficjentów zgodnie z tym aktem. W chwili tego przeniesienia beneficjenci nabywają pełną własność aktywów.
- 14 Sąd odsyłający podkreśla, że celem tej instytucji jest przede wszystkim realizacja interesu założyciela, który uzyskuje rozdzielanie swojego majątku osobistego od masy przekazanych aktywów i praw, a jednocześnie uwalnia się od obciążeń związanych z zarządzaniem, które zostają przeniesione, wraz z formalnym tytułem, na powiernika oraz następuje dodatkowe rozdzielanie od majątku powiernika.
- 15 Można by zatem uznać, że formalne zarejestrowanie na powiernika nie oznacza rzeczywistego skutku w postaci przeniesienia aktywów, lecz jedynie nieodpłatne zarejestrowanie aktywów, zasadniczo w celu rozdzielania majątku (przede wszystkim od majątku osobistego założyciela). Na poparcie tego podejścia sąd odsyłający powołuje się na orzecznictwo krajowe [Corte di cassazione (sądu kasacyjnego, Włochy)], zgodnie z którym zarejestrowanie aktywów na powiernika „odbywa się nieodpłatnie, ale nie wywołuje skutków w postaci przeniesienia, ponieważ nie pociąga za sobą ostatecznego przypisania aktywów samemu powiernikowi, który jest jedynie zobowiązany do zarządzania aktywami i zabezpieczenia ich w ramach systemu rozdzielności majątkowej w celu przeniesienia ich na beneficjentów »trustu«”. Przekazany do trustu składnik aktywów będzie zatem nadal „należał” do założyciela, przynajmniej do czasu ostatecznego przeniesienia na beneficjentów. Przesłanka dotycząca „przynależności” składnika aktywów do wskazanego podmiotu, o którym mowa w art. 2 ust. 1 rozporządzenia nr 269/2014, jest zatem spełniona dla celów decyzji

- o zamrożeniu tego składnika aktywów, przynajmniej dopóty, dopóki składnik aktywów nie zostanie przeniesiony na beneficjentów.
- 16 Zdaniem sądu odsyłającego pojęcie „przynależności”, o którym mowa w tym artykule, może odnosić się zarówno do tradycyjnej sytuacji, w której podmiotowi wymienionemu w załączniku I przysługuje pełna i wyłączna własność składnika aktywów, jak i do sytuacji „nietypowych” lub „hybrydowych”, takich jak te dotyczące przekazania składnika aktywów do trustu, w których składnik aktywów jest nominalnie zarejestrowany na dany podmiot (powiernika), przy czym podmiot ten nie może być w istocie uznany za rzeczywistego właściciela, gdyż nie przysługuje mu pełne i bezwarunkowe uprawnienie do rozporządzania.
 - 17 Sąd odsyłający podkreśla, jak zauważyło Ministero dell'Economia e delle Finanze (ministerstwo gospodarki i finansów), że wniesione do trustu aktywa mogą w każdym razie, do czasu ich przeniesienia na osoby trzecie będące beneficjentami, ostatecznie wejść w skład formalnej własności założyciela zarówno w przypadku, w którym zostaje podjęta decyzja o wcześniejszym rozwiązaniu trustu, jak i w przypadku, w którym beneficjenci nie zgadzają się na przeniesienie aktywów przekazanych do trustu; innymi słowy, w następstwie przekazania do trustu związek „przynależności” między przekazanym składnikiem aktywów a założycielem nie zostaje ostatecznie zerwany.
 - 18 Sąd odsyłający powołuje się na dyrektywę 2015/849, która ma na celu zapobieganie wykorzystywaniu systemu finansowego Unii do prania pieniędzy i finansowania terroryzmu, na poparcie wykładni, zgodnie z którą założyciel nie przestaje mieć z aktywami istotnego pod względem prawnym związku w następstwie zmiany ich formalnego zarejestrowania. Zgodnie z art. 3 pkt 6 lit. b) ppkt (i) tej dyrektywy w przypadku trustu [założyciel] jest wraz z innymi wskazanymi podmiotami, o których mowa w tym przepisie, „beneficjentem rzeczywistym”, to znaczy „osob[ą] fizyczną lub osob[ami] fizyczn[y]mi” będąc[y]mi ostatecznymi właścicielami klienta lub sprawując[y]mi kontrolę nad tym klientem lub osob[ą] fizyczną lub osob[ami] fizyczn[y]mi, w imieniu których przeprowadzana jest transakcja [...]”. Sąd odsyłający wskazuje, że podobny przepis obowiązuje w prawie krajowym [art. 22 ust. 5 decreto legislativo (dekretu ustawodawczego) nr 231/2007, zmieniony art. 2 ust. 1 decreto legislativo (dekretu ustawodawczego) nr 90/2017].
 - 19 Ponadto w art. 3 pkt 6 lit. b) ppkt (v) przewidziano możliwość „kontroli nad trustem poprzez bezpośrednią lub pośrednią własność”.
 - 20 Zdaniem sądu odsyłającego przedmiotowy zakres stosowania dyrektywy 2015/848, który jest odmienny od przedmiotowego zakresu stosowania rozporządzenia nr 269/2014, nie stoi na przeszkodzie stosowaniu tej dyrektywy do celów analizy interpretacyjnej art. 2 ust. 1 tego rozporządzenia: w obu sytuacjach założyciel trustu jest osobą, która wraz z innymi osobami odgrywającymi istotną rolę w zarządzaniu trustem lub w realizacji jego celów (powiernikiem lub beneficjentami) utrzymuje istotny związek z przekazanymi aktywami, mogąc

w taki czy inny sposób wpływać na zarządzanie nimi. Pojęcie „przynależności”, o którym mowa w art. 2 ust. 1 rozporządzenia nr 269/2014, może zatem odnosić się nie tylko do przypadków formalnej lub bezpośredniej przynależności składnika aktywów do wskazanego podmiotu, lecz także do przypadków „materialnej lub pośredniej przynależności”, jak ma to miejsce w przypadku trustu: w niniejszej sprawie, mimo iż dany podmiot (założyciel) nie posiada bezpośrednio aktywów przekazanych do trustu, ani nie rozporządza nimi lub aktywa te nie są na niego formalnie zarejestrowane, jest w stanie obiektywnie wywierać istotny wpływ na aktywa zarówno dlatego, że jest w stanie odzyskać ich własność formalną, jak i dlatego, że poprzez utworzenie trustu oraz powierzenie zarządu i kontroli nad nim wybranym przez siebie zaufanym podmiotom, jest w stanie ukierunkować wcześniej sposób ich wykorzystania (a przede wszystkim ostateczne przeznaczenie).

- 21 Ponadto, w odniesieniu do kryterium przynależności do osoby (fizycznej lub prawnej) powiązanej z założycielem sąd odsyłający zauważa, że art. 2 ust. 1 rozporządzenia, przewidując zamrożenie nie tylko aktywów należących do wskazanych osób fizycznych lub prawnych, lecz również aktywów należących do „powiązanych z nimi” osób fizycznych lub prawnych (lub podmiotów lub organów), może także odnosić się do przypadku trustu. W istocie składnik aktywów, który nie jest już zarejestrowany na założyciela, to znaczy na podmiot wymieniony w załączniku I, nadal pozostaje z nim w istotnym związku; powiernik jest osobą powiązaną, wybraną przez założyciela, która zarządza przekazanymi przez założyciela aktywami zgodnie z określonym przez niego planem.
- 22 W dalszej kolejności, do celów zgodności z prawem środków polegających na zamrożeniu w rozumieniu art. 2 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 269/2014, sąd odsyłający uważa, że można utrzymywać, iż założyciel znajduje się w każdym razie w stanie „kontroli” nad przekazanymi aktywami, biorąc pod uwagę samą strukturę trustu, ponieważ ostatecznie jego wola pozostaje decydująca w strukturze przekazanych aktywów (utworzenie trustu, wyznaczenie kluczowych osób odpowiedzialnych za zarządzanie i nadzór, określenie ostatecznego planu i ustalenie zasad przypisania aktywów). Okoliczność ta ma zatem miejsce niezależnie od faktu, że założyciel nie ma uprawnień w zakresie zarządzania i bezpośredniego rozporządzania przekazanymi aktywami oraz że jest on wykluczony z kręgu beneficjentów. Sąd odsyłający powołuje się w tym względzie na orzecznictwo Trybunału, w którym zdefiniowano pojęcie „kontroli” jako „możliwość wywierania decydującego wpływu”, jaką dają „prawa, umowy lub jakiegokolwiek inne środki” [wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 4 marca 2020 r., C-10/18 P, ECLI:EU:C:2020:149].
- 23 Wreszcie, sąd odsyłający uważa, że w okresie obowiązywania trustu nie powinny mieć znaczenia zmiany na stanowiskach zarządzających, które nastąpiły po akcie założycielskim, a które miałyby miejsce w każdym razie na mocy postanowień ustanowionych w akcie założycielskim przez założyciela. Twierdzi on, że Trybunał udzieli ewentualnych wyjaśnień co do przesłanek pozwalających na

stwierdzenie istnienia „kontroli” założyciela nad aktywami również po tym, jak takie zmiany miały miejsce, niezależnie od zgody założyciela i nawet jeśli nie wydaje się, że założyciel utrzymuje uprawnienia do zarządzania lub korzystania w stosunku do przekazanych aktywów.

DOKUMENT ROBOCZY